

Sygn. akt VII K 392/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekretarz sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Marty Bugajskiej-Sójka, Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu w dniu 21.09.2015 roku, 05.10.2015 roku, 26.11.2015 roku

sprawy **S. R.** s. A. i J. z d. M., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 06 czerwca 2015 r. około godz. 6:55 w P. (...) na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy B. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 6:58-0,34 mg/l, II badanie o godz. 7:24-0,27mg/l i III badanie o godz. 2:27-0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

- oskarżonego **S. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk, przy czym przyjmuje, że III badanie z wynikiem 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zostało przeprowadzone o godzinie 07:27 i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego S. R. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 566 (pięćset sześćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 392/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2015 roku, około godz. 6.55 w P. (...) na skrzyżowaniu ulic (...) i ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12v w zw. k. 51

notatka urzędowa- k. 1/

Badania przeprowadzone na zawartość alkoholu wykazały, że S. R. jest w stanie nietrzeźwym wynoszącym o godzinie 6.58 – 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godzinie 7.24 – 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 7.27 – 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym- k. 2/

S. R. ma 27 lat, legitymuje się wykształceniem średnim, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie ma majątku. Świadczy pracę za miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie 1.700 złotych, jako kierowca. Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 50-50v

karta karna – k. 3/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego S. R. zasadniczo nie przyznał się do winy. Przyznał fakty, albowiem jak wyjaśnił, w dacie 06.06.2015r. prowadził pojazd mechaniczny – B., jechał z miejscowości B. do miejsca pracy. Na skrzyżowaniu ulic (...) w P. (...) został poddany kontroli drogowej i badaniom na trzeźwość z wynikiem dodatnim. Jak dalej wyjaśnił, wynik badania był dla niego zaskoczeniem, był przekonany, że jest trzeźwy. Alkohol spożywał dnia poprzedniego w godzinach wieczornych- 17.30-20.00. Wypił 4-5 piw o pojemności 0,5 l i 6% zawartości alkoholu. Po wypiciu alkoholu nie spożywał żadnych posiłków myślał, że po 10 godzinach alkohol został wyeliminowany z organizmu. Rano czuł się dobrze, podobnie za kierownicą. Jak wyjaśnił widział patrol policji z odległości. Mógł uniknąć kontroli, zmienić trasę przejazdu. Nie obawiał się zatrzymania, był przekonany o trzeźwości. Dodał, że pracuje jako kierowca, ma uprawnienia kategorii A, B, C. Ostatnia z kategorii jest niezbędna w pracy. Udziela się na rzecz OSP w B., jako kierowca wozu bojowego, uczestniczy w akacjach gaśniczych i ratunkowych. Oświadczył, że żałuje swojego czynu.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 12v/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego S. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał wstępnie z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdził uprzednie, po czym uzupełniająco dodał, że jest zatrudniony jako kierowca. Aktualnie faktycznie wykonuje prace konwojenta i magazyniera. Zarobki uległy w związku z tym zmniejszeniu. Wcześniej miał dodatki i premie. Aktualnie czas pracy ma wydłużony, mimo zmniejszonych zarobków, co oskarżony szczegółowo opisał. Wcześniej pracował dorywczo, na budowach. Jak dalej wyjaśnił, jeżeli nie odzyska prawa jazdy, straci pracę. Pracodawca potrzebuje kierowcy, ma nadmiar pracowników w magazynie. Odniósł się nadto do własnej aktywności na rzecz straży pożarnej. Dodał, że raz był karany za wykroczenie drogowe – przekroczenie prędkości. Prawo jazdy zrobił w wieku 19 lat.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 50v-51v/

Sąd dokonał oceny materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim odnosi się do faktów należy przyznać walor wiarygodnych. Nie ulega wątpliwości, że jako kierujący pojazdem mechanicznym został poddany kontroli przez funkcjonariuszy Policji oraz badaniom trzeźwości. Przebieg badania oraz jego wyniki obrazuje protokół użycia urządzenia pomiarowego. Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego także w tej części w jakiej wspomina o fakcie zatrudnienia na stanowisku kierowcy, charakterze pracy świadczonej przed i po zatrzymaniu prawa jazdy, jak i własnej aktywności na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej w B.. Wyjaśnienia oskarżonego wspierają w tym zakresie dowody z dokumentów – umowa o pracę (k. 17), opinia pracodawcy (k. 41), zaświadczenie Komendanta Miejskiego (...) (k. 18), zaświadczenie wójta

Gminy W. (k. 19), dokument wskazujący na odznaczenie oskarżonego jako strażaka (k. 20). Dokumenty te łącznie dają pozytywny obraz oskarżonego jako pracownika i strażaka.

Wątpliwości budzi wyłącznie to oświadczenie oskarżonego, w którym deklaruje przekonanie o absolutnej trzeźwości w momencie podjęcia decyzji o prowadzeniu pojazdu mechanicznego. Oświadczenie to jest wątpliwe w kontekście nie tylko wyników badań trzeźwości – na poziomie przekraczającym 0,5 promila, ale też wyjaśnień oskarżonego. Ten wskazał, że w godzinach wieczornych- do 20.00 spożył od 4 do 5 piw o zawartości alkoholu na poziomie 6%, w ilościach od 2l do 2,5l. Deklaruje, że nie spożywał wieczorem posiłku. Oskarżony jest osoba o średniej ze wskazaniem na drobną budowę ciała. Mógł i powinien przewidywać, iż w godzinach wczesno porannych znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 6 czerwca 2015 roku w P. (...) na skrzyżowaniu ulic (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy opisany w akcie oskarżenia, będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania (k. 2), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości, co ponad wszelką wątpliwość wynika z protokołu badania trzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, chociaż wstępnie oskarżony deklaruje, że czuł się w dacie zdarzenia dobrze i był przekonany o całkowitej trzeźwości. Działał on umyślnie z zamiarem co najmniej ewentualnym. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądowno-psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Z opinii tej jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność kierowania swoim postępowaniem. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. W myśl art. 202 § 5 kpk traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynów i jego aktualnym stanie zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra – stworzenie potencjalnego zagrożenia w ruchu drogowym, jak i zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara grzywny w liczbie 100 dziennych stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ okoliczności obciążające:

- znaczny odcinek drogi jaki przebył oskarżony do chwili zatrzymania (B.–P. (...)),
- w dniu zatrzymania (a przypomnieć należy, że miało miejsce o godz. 6.55) oskarżony zamierzał w godzinach rannych przystąpić do pracy jako kierowca,
- występowanie u oskarżonego cech wskazujących na uzależnienie od alkoholu;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednia niekaralność,
- pozytywna opinia pracodawcy,
- fakt udzielania się na rzecz straży pożarnej.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływanie - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemy te tworzących. Orzeczona kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Kara grzywny stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk, a w szczególności to, że oskarżony jest osobą pracującą osiągającą stały miesięczny dochód.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdem na okres 3 lat (z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. jest to wymiar minimalny) zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględni tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 566 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –30 zł
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłych psychiatrów w łącznej kwocie 496 zł.,

b/ tytułem opłaty kwotę 100 złotych - ustalono na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).